

جنایت ننگین اسرائیل و همدستی غرب و اعراب

نوشته آلن گرش

ترجمه مرمر کبیر

پیش پرده

صفت obscène (در این مقاله به فارسی ننگین ترجمه شده است - م) بر اساس فرهنگ ریشه‌شناسی

زبان فرانسوی اثر آلن ری، از واژه لاتین obscenus وام گرفته شده است و به معنای «فال بد، شوم» و

«کاری چنان وحشتناک که می‌بایست پنهان شود» می‌باشد.

آنتیگونه در اورشلیم

با مشاهده تصاویر تشییع جنازه شیرین ابواکله، روزنامه نگار فلسطینی که روز چهارشنبه ۱۱ مه توسط

ارتش اسرائیل ترور شد، واژه «obscène» (ننگین) صفتی است که از ذهن می‌گذرد. سربازان اسرائیلی

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲

به تابوت او که تقریباً واژگون شده بود هجوم آوردند، به معترضان شلیک کردند، نارنجک پرتاب و پرچم‌های فلسطین را پاره کردند. این اقدام، حتی فراتر از هرگونه قضاوت سیاسی، اعماق کرامت انسانی را نشانه می‌گیرد، اصل مقدس «حق دفن با وقار» را نقض می‌کند که به سپیده دم زمان باز می‌گردد. در اسطوره آنتیگونه، هنگامی که پادشاه کرئون دفن برادرش را ممنوع کرد، آنتیگونه از اجرای این فرمان سرپیچی نمود و به کرئون گفت: «من بر این باور نیستم که فرمانهای تو، برآمده از سوی یک انسان فانی، آن قدر توان داشته باشد که بتواند قوانین نا نوشته و ازلی خدایان را زیر پاگذارد» (۱).

اسرائیل هیچ تلاشی هم برای «پنهان کردن» اقدامات خود نمی‌کند، چرا که آنها را «ننگین» نمی‌داند و آشکارا، با «چوتزیا» (گستاخی به عبری - م)، در کمال وقاحت و با تکیه بر حس برتری طلبی استعماری به پیش می‌تازد. برخوردی که نه تنها مختص اکثریت طبقه حاکم اسرائیل، بلکه همچنین شامل بخش بزرگی از رسانه‌های همسو با روایتی است که سخنگویان اسرائیلی تبلیغ می‌کنند. ایتامار بن گویر، نماینده فاشیست مجلس - همچون بسیاری از اعضای دولت فعلی یا مخالفان که با اندکی تفاوت مثل او فکر می‌کنند - نظرمشترک آنها را در این جمله خلاصه می‌کند: «وقتی تروریست‌ها به سربازان ما در

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲

جنین شلیک می کنند، ما باید با تمام قدرت تلافی کنیم، حتی اگر یک «خبرنگار» شبکه الجزیره در میانه نبرد در منطقه حضور داشته باشد تا توجه سربازان ما را منحرف سازد.»

این جمله تأیید می کند که ترور شیرین ابواکله «تصادفی» نبوده، بلکه نتیجه سیاستی تعمدی، روشمند و آگاهانه است. در غیر این صورت، چگونه می توان توضیح داد که هیچ یک از روزنامه نگاران اسرائیلی که رویدادهای مشابه را پوشش می دهند، هرگز کشته نشده اند، در حالی که به گفته گزارشگران بدون مرز، از

سال ۲۰۰۱ تاکنون، ۳۵ تن از همکاران فلسطینی آنها به این ترتیب «حذف» گشته اند. بیشتر آنها عکاسان و فیلمبردارانی بوده اند که به کمک تصاویر آنچه در آن سرزمین می گذرد را به جهانیان نشان داده اند و لذا شاید «خطرناکتر» از بقیه محسوب شده اند؟ این عدم تقارن تنها یکی از جنبه های متعدد آپارتاید در اسرائیل - فلسطین است که به خوبی توسط سازمان عفو بین الملل توصیف شده است: بسته به اینکه شما اشغالگر باشید یا اشغال شده، به قول لافوتتن، اسرائیل شما را سفید یا سیاه «قضاوت» می کند (اشاره به داستان «حیوانات مبتلا به طاعون» لافوتتن که می گوید، بسته به اینکه قدرتمند باشید یا

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲

فرودست، دادگاه شما را سفید یا سیاه قضاوت می کند-م). در اسرائیل غالباً حکم مجازات اعدام برای ضعیف ترین افراد صادر می شود.

آیا خود مجرم می تواند درباره جرمی که مرتکب شده قضاوت کند ؟

قتل شیرین ابواکله، برای یک بار هم که شده، کمی بیشتر از حد معمول واکنش رسمی بین المللی را به دنبال داشت. شهرت او، و این که یک شهروند آمریکایی و مسیحی می باشد نیز به این امر کمک کرد. حتی شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه ای برای محکوم کردن این جنایت صادر کرد و خواستار انجام تحقیقاتی «فوری، کامل، شفاف و بی طرفانه» شد، البته تا آنجا پیش نرفت که خواستار بین المللی شدن این بررسی شود، چرا که اسرائیل بیگمان آن را اکیدارد می کرد. اما آیا خود مسئولین وقوع این جنایت می توانند به بررسی آن پردازند ؟ سالهاست که سازمان های حقوق بشری در اسرائیل مانند B'tselem و یا سازمان های بین المللی مانند عفو بین الملل یا دیده بان حقوق بشر با ارائه سند ثابت کرده اند که چگونه «تحقیقات» ارتش اسرائیل تقریباً هرگز به نتیجه نمی رسد.

آیا اینبار اعتراضات رسمی به جایی خواهد رسید؟ از قبل می توان پاسخ منفی داد. هیچ تحقیق بین‌المللی صورت نخواهد گرفت، زیرا نه غرب و نه کشورهای عربی که روابط خود را با اسرائیل عادی کرده‌اند، حاضر نیستند از حد «محکوم کردن های شفاهی» که هیچکس را واقعا آزرده نمی کند، فرا تر روند.

تاریخ معاصر نشان می دهد که تا کنون هر امتیازی که به اسرائیل داده شده است، منجر به «اعتدال» تل آویو نگشته بلکه استعمار و سرکوب را بیشتر تشویق کرده است. به یاد آوریم که امارات متحده عربی ادعا می کرد که باز کردن سفارت تل آویو در ابوظبی می تواند سیاست اسرائیل را تعدیل کند؟ حسن نظر واشنگتن یا اتحادیه اروپا به دولت اسرائیل، «همپیمان ما در جنگ علیه تروریسم» نیز به هیچ وجه باعث کاهش سرعت استعمار سرزمین های اشغالی نشده است، امری که آنها ظاهرا محکوم می کنند؟

یک دادگاه عالی که اشغال سرزمینها را تایید می کند

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲

دو تصمیم اخیر بی‌تفاوتی کامل اسرائیل نسبت به «گوشزدهای» دوستانش را نشان می‌دهد. دادگاه عالی

اسرائیل بزرگترین جابجایی جمعیت از سال ۱۹۶۷ یعنی اخراج هزار فلسطینی ساکن در هشت روستای

جنوب شهر حبرون را تایید و با بی‌شرمی اعلام کرد که قوانین اسرائیل فراتر از قوانین بین‌المللی است.

غربی‌ها که بیش از حد مشغول مجازات روسیه بودند، واکنشی نشان ندادند. و درست در روز تشییع

جنازه شیرین ابواکله، دولت اسرائیل از ساخت چهار هزار و چهارصد خانه جدید در شهرک‌های اشغالی

کرانه باختری خبر داد. چرا خود را محدود کند، در حالی که می‌داند خطر تحریم هرگز تهدیدش نمی

کند. اگر هم گوشزد و یا محکومیتی در کار باشد جایش در سطل زباله وزارت امور خارجه اسرائیل می

باشد و با یادآوری دائمی حمایت از اسرائیل جبران خواهد شد. حمایتی که در ماه مه سال ۲۰۲۲ (۳)

مجدداً توسط امانوئل ماکرون تکرار گشت، وی متعهد شد که «همکاری در همه سطوح از جمله در سطح

اروپایی را با این کشور تقویت کند. (... امنیت اسرائیل در قلب مشارکت‌های ما قرار دارد». او حتی از

تلاش‌های اسرائیل برای «جلوگیری از تشدید تنش» در اورشلیم تمجید کرد.

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲

آنچه در دهه‌های اخیر در سرزمین مقدس می‌گذرد، نه قسمتی از «جنگ علیه تروریسم» است و نه «درگیری» بین دو جمعیت هم طراز، آن‌طور که برخی از مفسران رسانه ای سعی دارند جلوه دهند.

آن‌طور که از واکنش ژان ایو لودریان، وزیر امور خارجه فرانسه استنباط می‌شود، گویا فلسطینی‌ها به طور روزمره توسط موجودات فضایی مورد حمله قرار می‌گیرند، او در حساب رسمی خود در توئیتر نوشت: «از خشونت غیرقابل قبولی که مانع شد تشییع جنازه خانم شیرین ابواکله در آرامش و با عزت برگزار شود، عمیقاً شوکه و وحشت زده شده‌ام.»

اجازه دهید آنچه را که نلسون ماندلا نوشته بود، به همه آنهایی که فلسطینی‌ها را به خاطر استفاده از خشونت سرزنش می‌کنند و به آنها درس می‌دهند، هرچند برخوردهای فلسطینی‌ها به مراتب از اسرائیلی‌ها کمتر خشن می‌باشد، یاد آوری کنیم: «همیشه این ظالم است، نه مظلوم که شکل مبارزه را تعیین می‌کند. اگر ظالم از خشونت استفاده کند، مظلوم چاره‌ای جز پاسخ دادن به خشونت نخواهد داشت. برخورد ما نیز تنها نوعی دفاع از خود بود.» ماندلا، چنانچه رسانه‌ها نشان می‌دهند، یک نماد

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲

مومیایی شده نبود، انقلابی و رهبرنیروهای مسلح در مبارزه برای پایان دادن به رژیم آپارتاید بود، رژیمی که اسرائیل تا پایان یکی از وفادارترین متحدان آن باقی ماند.

ما احتمالاً هرگز نخواهیم فهمید کدام سرباز اسرائیلی ماشه را کشید و روزنامه نگار فلسطینی را به قتل رساند. اما می دانیم که زنجیره همدستی ها طولانی است، از تل آویو آغاز می شود، در واشنگتن امتداد می یابد، مخفیانه به ابوظبی و رباط می رود واز پاریس و بروکسل میگذرد. کشتن شیرین ابواکله یک قتل فردی نبوده، بلکه یک جنایت جمعی است.

۱ - سوفوکل، آنتیگونه

- ۲

Lire aussi, Olivier Pironet, [« Mourir à Jénine »](#), Blogs du *Monde diplomatique*, 14 mai 2022.

۳- پیام رئیس جمهور امانوئل مکرون به مناسبت هفتاد و چهارمین سالگرد استقلال کشور اسرائیل.

Orient XXI .

نشریه اینترنتی درباره سیاست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، دیپلماسی مه ۲۰۲۲